

anerkender Faderskabet, udfærdiges af Overvrigheden. Da Bidragets Størrelse vil være afhængigt af Moderens og Faderens økonomiske Forhold, maa der dog forinden, som foreskrevet, indhentes Oplysninger herom.

Der vil kunne forekomme Tilfælde, hvor Faderen og Moderen til et Barn udenfor Ægteskab har en særlig Interesse i, at den sædvanlige Fremgangsmaade med Udfærdigelse af Bidragsresolution fraviges. Denne vil nødvendigvis medføre, at flere Myndigheder eller Personer bliver bekendt med Forholdet, og Parterne kan, f. Eks. fordi de staar i Begreb med at indgaa Ægteskab eller af andre Grunde, være særlig interesserede i, at saa faa som muligt bliver kendt med Sagen. Der er derfor ved Paragraffens 2det Stykke aabnet Adgang til paa Moderens Begæring, og naar det maa antages, at der ikke vil blive søgt Hjælp til Barnets Underhold fra det offentlige, at unnlade Udfærdigelse af Bidragsresolution. Hensynet til Barnets Tarv taler ikke imod en saadan Ordning. Barnets Interesser er tilstrækkeligt varetaget ved, at Faderskabet straks fastslaaes, og i øvrigt er den foreslaaede Ordning selvfølgelig ikke til Hinder for, at Barnets lovlige Repræsentant eller det offentlige senere, hvis det viser sig paakrævet, kan faa fastsat Bidrag til Barnets Underhold.

Paragraffens 3die Stykke er et Udslag af det Synspunkt, at Faderens Anerkendelse paa Grund af de dertil knyttede Retsvirkninger kun bør accepteres, naar det maa antages, at han virkelig er Barnets Fader, eller at der i hvert Fald ikke er Grund til at antage, at nogen anden kan være Faderen. Opstaar der virkelig Tvivl herom, skal Øvrigheden henvisse Sagen til retslig Afgørelse.

ad § 8.

Naar den opgivne Fader ikke vil anerkende Faderskabet, skal i Overensstemmelse med det foran udviklede Politiet ikke foretage yderligere Undersøgelser i Sagen, men straks afgive den til Undersøgelse ved Retten.

ad § 9.

I det i Paragraffen omhandlede Tilfælde vil der selvfølgelig ikke kunne blive Spørgsmaal om uden nærmere Undersøgelse at acceptere en Anerkendelse af Faderskabet fra nogen af de opgivne Personer, og Sagen bør derfor straks overgaa til Undersøgelse ved Retten.

ad § 10.

Er Barnet dødfødt, er Moderen kun i det i § 5, 5te Stykke anførte Tilfælde

pligtig at oplyse, hvem der har besvangret hende. I Overensstemmelse hermed findes ogsaa Iværksættelsen af de videre Skridt til at faa Faderskabet fastslaaet at burde indskrænkes til saadanne Tilfælde, hvor Faderskabets Konstatering har en virkelig Interesse, og man har derfor foreslaaet denne begrænset til de i Paragraffens 1ste Stykke nævnte Tilfælde.

Ved Forslagets § 23 er der aabnet en i nugældende Ret ukendt Adgang til at tillægge en udenfor Ægteskab besvangret Kvinde Bidrag til de ved en indtruffen Abort forvoldte Udgifter; om det nærmere Indhold af denne Ret henvises til § 23 og til Bemærkningerne til denne Paragraf. Saafremt Kvinden ønsker at gøre denne Rettighed gældende, maa Fremgangsmaaden naturligvis blive den samme som ellers, hvor der skal paalægges Bidrag i Anledning af en stedfunden Besvangrelse. Paa Grund af dette Bidrags særlige Karakter har man dog fundet det rimeligt at fastsætte en særlig Frist, inden hvilken Begæring om Fastsættelse af saadant Bidrag maa fremsættes.

ad § 11.

Selvom Moderen har Bopæl i Udlandet, bør Faderskabssagen, naar blot Faderen har Bopæl her, kunne afgøres ved Faderens udenretlige Anerkendelse af Faderskabet.

ad § 12.

Uanset Bestemmelserne i §§ 4 og 5 vil der kunne forekomme Tilfælde, hvor Spørgsmaalet om Faderskabet til et Barn ikke er blevet afgjort. Eksempelvis kan nævnes, at Moderen afgaar ved Døden, inden hun har opfyldt sin Pligt til at opgive Faderens Navn, og Barnets Repræsentant desuagtet kommer til Kundskab herom, eller at Moderen, uanset det hende paalagte Strafansvar, vægrer sig ved at opgive, hvem der er Barnets Fader, og man saa senere ad anden Vej kommer til Kundskab herom. Ogsaa i saadanne Tilfælde bliver Fremgangsmaaden den, at man først søger at faa Faderens udenretlige Anerkendelse af Faderskabet.

Naar en Faderskabssag derimod allerede har været underkastet retslig Afgørelse, uden at Sagen har ført til, at nogen er anset som Fader eller bidragspligtig, men der senere paa Grund af nye Oplysninger, opstaar Spørgsmaal om at rejse ny Sag, vil der paa Grund af den tidligere Sag sædvanligvis allerede foreligge en saadan Usikkerhed med Hensyn til Faderskabet, at den nye Sag straks bør henvises til retslig Afgørelse.